

statsstøtte, hvis væsentligste formål eller virkning er at hindre opnåelsen af fordelene ved frigørelsen af handelen.

Det forudses i artiklen, at der findes former for statsstøtte, som ikke omfattes af forbudet, men som alligevel kan hindre andre medlemsstater i at opnå de forventede fordele af fjernelsen af told og restriktioner. Dette vil f. eks. være tilfældet, hvis en medlemsstat indfører subsidier for at beskytte en erhvervsgrænse mod konkurrence fra et tredjeland, men disse subsidier desuagtet påvirker konkurrenceforholdene mellem medlemsstaterne. I sådanne tilfælde kan klageproceduren i artikel 31 bringes i anvendelse, og rådet kan ved flertalsbeslutning tillade passende modforanstaltninger, uanset at der ikke foreligger brud på en forpligtelse.

Artikel 14 fastslår, at offentlige institutioner og foretagender i løbet af overgangsperioden gradvis skal ophøre med at udøve deres virksomhed på en måde, der giver indenlandske producenter en beskyttelse, der ikke ville være tilladt, hvis den ydedes i form af told, kvantitative restriktioner eller statsstøtte, eller således at der udøves forskelsbehandling på grund af nationalitet, der op hæver fordelene ved fjernelsen af tolden og restriktionerne. Artiklen, der finder anvendelse på offentlige institutioner og foretagender, gennem hvilke staten direkte eller indirekte øver indflydelse på ind- eller udførsel, fastslår endvidere, at sådanne institutioner og foretagender for så vidt angår almindelige kommercielle transaktioner er undergivet de samme regler, som er fastsat i konventionen for private virksomheder med hensyn til restriktive forretningsmetoder. Såfremt der opstår behov herfor, kan rådet ændre artiklens bestemmelser.

Under forhandlingerne tog Østrig, Norge, Sverige og Schweiz forbehold over for bl. a. denne bestemmelse med hensyn til Bruxelles-nomenklaturens position 22.08, alkohol, som i de pågældende lande er underkastet monopolordninger. Der var enighed om, at disse ordninger kunne opretholdes, så længe rådet ikke beslutter andet.

Fra dansk side henlede man opmærksomheden på det gældende danske forbud mod indførsel af alkohol; der var enighed om, at dette forbud kunne opretholdes, indtil den koncession, der er indrømmet A/S De Danske Spritfabriker, udløber ved udgangen af 1962, og at Danmark derefter under ingen omstændigheder skal være underkastet strengere forpligtelser på dette område end andre medlemsstater.

I henhold til artikel 15 om restriktive forretningsmetoder er aftaler mellem virksomheder til begrænsning af konkurrencen og virksomheders ud-

nyttelse af en dominerende stilling inden for området uforenelig med konventionen, såfremt fordelene ved afviklingen af tolden og restriktionerne herved gøres illusoriske; en medlemsstat, der mener sig skadet af sådanne foranstaltninger, kan indbringe sagen for rådet i henhold til artikel 31. Rådet kan i en beslutning eller en henstilling i sagen indføre en bestemmelse om, at en beretning om sagens omstændigheder skal offentliggøres.

Det pålægges rådet inden udgangen af 1964 at overveje, hvorvidt ændringer i artiklens bestemmelser er nødvendige; sådanne ændringer kan gennemføres ved en beslutning i rådet.

Medlemsstaterne må i henhold til artikel 16 ikke give andre medlemsstaters statsborgere en ringere behandling end egne statsborgere med hensyn til oprettelse og udøvelse af virksomhed på deres territorier, såfremt man herved modvirker opnåelsen af de forventede fordele ved handelens frigørelse. Rådet skal inden udgangen af 1964 overveje, hvorvidt yderligere bestemmelser måtte være nødvendige, og kan ved enstemmighed fastlægge sådanne bestemmelser.

Der var under drøftelserne om denne artikel enighed om, at bestemmelserne ikke har til hensigt at hindre en medlemsstat i at udøve kontrol over adgang til dens kapitalmarked, over investeringer i indenlandske virksomheder eller over ejendomsretten til naturrigdomme, og at der kun kan rejses indvendinger mod diskriminerende restriktioner på dette område, såfremt restriktionerne i det enkelte tilfælde kan påvises at hindre opnåelsen af de forventede fordele ved afviklingen af tolden og de kvantitative restriktioner.

Artikel 17 åbner adgang for medlemsstaterne til fortsat at beskytte sig mod dumping og subsidieret import fra de øvrige medlemsstater i det omfang, det er foreneligt med bestemmelserne i GATT og OEEC. Artiklen indeholder en fra Rom-traktaten hentet regel, hvorefter en medlemsstat skal tillade uhindret genindførsel af en vare, som er udført til en anden medlemsstat, og som ikke i denne har været underkastet nogen forarbejdning. Såfremt indførsel til en medlemsstat af dumpingvarer eller subsidierede varer forvolder en anden medlemsstats erhvervsinteresser væsentlig skade eller truer med at forvolde sådan skade, skal det importerende land, hvis det anmodes herom, overveje at træffe forholdsregler over for sådan indførsel.

Undtagelsesbestemmelser.

Artikel 18 indeholder nærmere regler for, i hvilket omfang en medlemsstat kan træffe foranstaltninger